

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 121. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095187632.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Men det er endda ikke alt. For når jeg så vågner og begynder at tale igen — som jeg gjorde den dag for at bøde på mulige, mig ubekendte dumheder — så falder det mig ikke længere ganske naturligt; det er, som det så alligevel ikke var mig selv, og det kan tit vare temmelig længe, inden jeg er ganske tilforladelig sikker på, om jeg selv taler, eller om det stadig er den anden, som jeg nu bevidst lytter til, uden at jeg er i stand til at stoppe munden på ham. Dette er lidt mer indviklet, og så er der jo endda det uopklarede, om ikke den anden i virkeligheden er mig selv, og det er ham, der taler meget tiere, end jeg egentlig tror. Men det vil jeg la stå hen.